

## 1. Великодушна дъщеря.

Въ Китай сжществува единъ старъ законъ, споредъ когото трѣбва да са отрѣжатъ ржцѣ-тѣ на оногози, кой-то са улови въ лъжя. Нѣкой си мандаринъ заслужилъ това наказание, и, кога-то вече щяло да са извърши наказанието, дъщеря му са наела да оправдае баща си. Извели я при царь-тъ. „Великий господарю! рѣкла тя: за право, баща ми спечели наказание-то и трѣба да му са отрѣжатъ ржцѣ-тѣ. Ето ги! казала тя, като издигнала свои-тѣ ржце. Тѣзи ржцѣ, Великий господарю сж за злочестий ми татка: тѣ не могатъ да прѣхранятъ челять-та му; и за туй, той ги подлага на строгость-та на законъ-тъ, за да уварди ония, съ кои-то ще може да прѣхрани и себѣ си, и челядь-та си.“ Императорь-тъ са смилилъ на тая дѣтинска обичъ и простилъ грѣшния-тъ.

## 2. Къщни съвѣтници.

Кажи ни, любезний съсѣде, какъ си вършишъ работата тѣй, що-то у тебѣ винаги сичко е наредено и сякога има редъ въ къща-та ти? И ний за сжщо-то са мжчимъ, трудимъ, мислимъ за туй, що-то и у насъ да върви работа-та добрѣ и се пакъ не тръгва. — Да ви кажа, отговорилъ съсѣдъ-тъ, азъ самичакъ не бихъ знаилъ, защо става туй, ако да нѣмахъ трима къщни съвѣтници: тамъ сжмъ длъженъ за сичко. — Къщни съвѣтници? Ами кои са тий? — Куче-то ми, петель-тъ и котка-та. — Ти са шегувать? — Никкъкъ. На да видите. Кога-то някой крадлю са примжква къмъ къща-та ми — куче-то лае; туй ще рѣче: не са прѣзявай, ами си отваряй очи-тѣ! Кога-то наближи да съмне — петель-тъ пѣе; ще рѣче; ставай! Кога-то ще доди драгъ господинъ — котка-та са мие; ще рѣче: пригответи са да го посрѣщнешъ. — А! разбираме какво искате да кажите. Туй ще са рѣче, че за къщно благоустройство са изискватъ три качества; грижа-та, да са превари сичко, кое ни поврѣжда, — дѣятелность въ всичко полезна и добра сръща камъ ония, кои сж добри и ни желаятъ зло-то. — Радвамъ са че ма разбрахте; а пъкъ са хваля съ къщни-тѣ си съвѣтници, зашто-то сякога ми напомнятъ, що трябва да са прави, другояче, азъ лесно щѣхъ да забравя това.